

تشدید سرکوب، تداوم اعتراض!

در روزهای ۲۵ بهمن و اول اسفندماه، دهها شهر ایران بار دیگر به صحنه اعتراضات توده‌های به پاخاسته بر علیه رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی تبدیل شد. در تهران، شیراز، مشهد، اصفهان، سنج، مهاباد، مریوان، جوارود، کرمانشاه، سقز و دهها هزار تن از مردم مبارز به رغم تمامی تهدیدات دژخیمان جمهوری اسلامی مبنی بر تشدید سرکوب توده‌ها، به خیابان‌ها آمدند و با سردادن شعارهای مختلف ضدحکومتی و درگیری با نیروهای سرکوب رژیم، خواست دیرین خود یعنی سرنگونی جمهوری اسلامی و برقراری آزادی را با طیننی هر چه گسترده‌تر فریاد زدند. پژواک شعارهایی که راس نظام حاکم یعنی "ولی فقیه" و شخص خامنه‌ای جنایتکار را با مضمون "اسفند دونه دونه، سیدعلی سرنگونه"، "مرگ بر دیکتاتور"، "مرگ بر خامنه‌ای"، "مرگ بر اصل ولایت فقیه" نشانه گرفته بود و بالاخره شعارهایی نظیر "هوا، هوای خیزش، هوای انقلاب، جنگ تا جنگیم، این آخرین جواب" و در این حرکات همه و همه انعکاس مطالبات توده‌هایی هستند که با تمام وجود خواهان از بین رفتن این رژیم ضدخلق می‌باشند.

از سوی دیگر در این تظاهرات، مزدوران جمهوری اسلامی در پیروی از فرامین سران رژیم که در هفته‌های اخیر با قاطعیت باز هم بیشتری خواهان قلع و قمع هر گونه مخالفتی با نظام شده بودند، به جان تظاهرکنندگان افتاده و در روز ۲۵ بهمن (که بر اساس برخی گزارشات بزرگترین تظاهرات ضدحکومتی پس از عاشورا نام گرفته است) چند تن از معترضین را با شلیک گلوله به قتل رسانده و تعدادی را زخمی کردند و سپس، وقیحانه اپوزیسیون را مسئول تیراندازی و کشتار تظاهرکنندگان معرفی کردند. گزارشات منتشره حاکی از آن است که نیروهای انتظامی و مزدور جمهوری اسلامی در جریان تظاهرات این دو روز، چندین نفر را کشته و صدها نفر دیگر را مجروح و یا دستگیر کرده و به سیاهچال‌های خود در مکان‌های نامعلوم انتقال داده‌اند.

واقعیت این است که تظاهرات ۲۵ بهمن و اول اسفند، پیش از هر چیز از تداوم جنبش انقلابی مردم ایران برای نیل به خواست‌های عادلانه‌شان خبر می‌دهد و شکست رژیم پوسیده‌ای را به نمایش می‌گذارد که در طول یک سال و نیم گذشته پنداشته با توسل به کشتار و بگیر و ببند و زندان و اعدام و برپایی کهریزک‌ها، قادر به مهار مردم و در هم شکستن مقاومت آنهاست. همچنین به رغم تمام تلاشی که بلندگوهای تبلیغاتی ارتجاع در دوره اخیر به منظور "زنده کردن" مرتجعین و فریبکارانی نظیر دارودسته موسوی، کروب‌ی و خاتمی و معرفی آنها به عنوان "رهبران" جنبش عادلانه مردم کرده‌اند، شعارهای سرداده‌شده در این تظاهرات بار دیگر عمق تضاد مردم به پاخاسته و بویژه جوانان ما با تمامیت رژیم ضدخلقی جمهوری اسلامی را به نمایش گذارد که موجودیت جنایتکاران و فریبکارانی نظیر اصلاح‌طلبان حکومتی با آن گره خورده است. طنین محکم شعار روشن "مرگ بر اصل ولایت فقیه" گوشه‌ای از تضاد منافع توده‌های معترض با این دارودسته مدافع نظام ضدخلقی حاکم را نشان داد.

نکته مبارزاتی بسیار مهم دیگری که تظاهرات‌های اخیر را برجسته ساخت، حضور همزمان ولی بسیار گسترده‌تر و فعال‌تر توده‌های تحت ستم گوردستان در جنبش توده‌ای ضدحکومتی‌ست. از زمان انفجار امواج گسترده خیزش انقلابی مردم ایران پس از به اصطلاح انتخابات قلابی ریاست‌جمهوری، بسیاری از دشمنان قسم‌خورده کارگران و خلق‌های تحت ستم، به همراهی برخی نیروهای تنگ‌نظر و نادان کوشیده‌اند تا تبلیغات مسمومی را به منظور ایجاد شکاف و اختلاف در جنبش انقلابی توده‌های رنجبر ایران سازمان داده و خلق‌های تحت ستم (نظیر خلق کرد و ترک و بلوچ و ...) را فاقد انگیزه و منافع مبارزاتی برای مشارکت در تظاهرات‌های ضد رژیم جمهوری اسلامی معرفی کنند. این تبلیغات پوچ و تفرقه‌افکنانه، در شرایطی‌ست که خلق تحت ستم کرد در طول بیش از ۳۰ سال حاکمیت جمهوری اسلامی همواره نشان داده که در مبارزه عمومی مردم ایران بر علیه دشمن اصلی - یعنی رژیم جمهوری اسلامی و نظام استعمارگرانه حاکم - در صفوف مقدم این مبارزه نقش ارزشمند خود را ایفا کرده است. برای نمونه در سال‌های اول روی کار آمدن جمهوری اسلامی جنبش خلق کرد به حق، نام "سنگر انقلاب" ایران را گرفت. مردم مبارز گوردستان بار دیگر در روز اول اسفند در مهاباد و سنندج و ... پایه پای توده‌های مبارز سایر نقاط ایران به خیابان‌ها ریخته و با سردادن شعارهای ضدحکومت، به درگیری با نیروهای سرکوبگر جمهوری اسلامی پرداختند. در جریان درگیری بین مردم گوردستان با مزدوران رژیم، یک خودروی سپاه ضدخلقی توسط مردم سنندج به

آتش کشیده شد و کنترل برخی نقاط مهاباد در لحظاتی از دست نیروهای سرکوب جمهوری اسلامی کاملاً خارج شد.

با وقوع تظاهرات‌های اخیر، شعله خشم و کینه ضدانقلابی سردمداران رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی بر علیه توده‌های به پاخاسته ما هر چه بیشتر گر گرفته و دژخیمان حاکم در هر فرصتی به تهدید و ارعاب مردم و به ویژه جوانان پرداخته‌اند تا آنان را از ادامه مخالفت و مبارزه با نظام جهنمی خود باز دارند. تداوم مبارزات مردمی، که به رغم تمامی وحشی‌گری‌های به خرج داده شده توسط رژیم جمهوری اسلامی بر علیه توده‌ها و به رغم همه تلاش‌های فریبکارانه طبقه حاکم برای کنترل و به بیراهه بردن اعتراضات مردمی صورت می‌گیرد، نشانگر شدت تضادهای طبقاتی بین مردم با دشمنانشان بوده و از طوفان انرژی مبارزاتی آزادشده‌ای خبر می‌دهد که در قالب جنبش خودبه‌خودی توده‌های تحت ستم به میدان آمده است. باید با تمام قوا از این جنبش و اهداف عادلانه آن دفاع کرد، و کوشید تا موانع پیشاروی تعمیق و سازمان یافتن این جنبش توده‌ای خودبه‌خودی و رادیکال شدن هر چه بیشتر این مبارزات در یک مسیر انقلابی را از سر راه برداشت. تنها در این حالت است که مبارزات خودجوش توده‌ها قادر می‌شود راه را برای تحقق همه مطالبات انقلابی آن‌ها هموار سازد.